

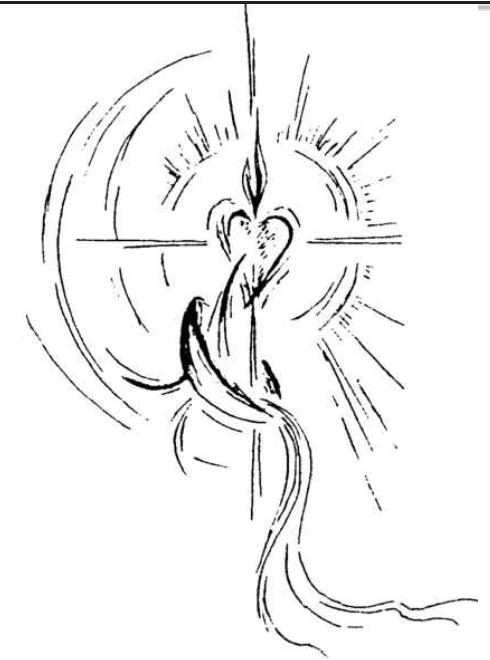
<p>12. NEDELJA MED LETOM, 25.6., Dan državnosti 7.00: živi in + farani + Matilda, Tomaž, Stane in Jože DIACI 9.00: + Mirko KODRUN + Janez, Julijana in Ivanka KRAJNC (Tovsto) 10.30: + Mihael GOLOUH, 1. obl., in Justina + Alojz KLINAR (Mulenca) 15.00 blagoslov Platovnjakovega križa (Padež 7)</p>
<p>PONEDELJEK, 26.6., sv. Janez in Pavel, muč. 7.30: + brat Martin in starši KRAJNC + Anika VODIŠEK</p>
<p>TOREK, 27.6., sv. Ema Krška, kneginja 19.00: + Zoja BUKOVŠEK, obl. + Hajni FRECE in Antonija KOLŠEK + Ana HRASTNIK</p>
<p>SREDA, 28.6., sv. Irenej Lyonski, škof, mučenec 7.30: + Božo in Štefanija BALOH + Peter ZDOVC in starši + Franciška KRAŠOVEC</p>
<p>ČETRTEK, 29.6., sv. Peter in Pavel, apostola 7.00: + Peter OJSTERŠEK (Griček) 9.30: Dom starejših Laško 10.30: + Peter HRASTELJ in starši 19.00: + Pavel ŠKORJA</p>
<p>PETEK, 30.6., sv. prvi mučenci rimske Cerkve 7.30: + Fanika IMENŠEK 19.00: + Blaž LOKOŠEK + Zofija KAJTNA</p>
<p>SOBOTA, 1.7., sv. Ester, svetopisemska žena 19.00: + Cilka in Antonija LUBEJ + Peter ŠKORJA in sorodniki po večerni maši celonočno češčenje Najsvetejšega</p>
<p>13. NEDELJA MED LETOM, 2.7. 7.00: živi in + farani 9.00: + Avgust, obl., Karel in Angela TERŠEK + Karolina BRILI 10.30 + Anica, 30. obl., Roman, 5. obl., Miha in An- tonija GABERŠEK, Jože, Angela in Franc MARINKO</p>

<p>Maše v prihodnjem tednu 11. NEDELJA MED LETOM, 18.6. krstna nedelja 7.00: živi in + farani 9.00: + Jakob BEZGOVŠEK, Srečko (Doblatina) in Mar- jana VRBOVŠEK + Aliojzija DEŽELAK, obl. 10.30: + Alojz KNEZ, njegovi bratje, sestre in starši KNEZ + Martin RAMŠAK, Pepca in Anton BAMBIČ 15.00: VERA IN LUČ</p>
<p>PONEDELJEK, 19.6., sv. Romuald, opat, red. ust. 7.30: + duhovnik Andrej URBANCL + Fanika CIRAR + Anika VODIŠEK</p>
<p>TOREK, 20.6., sv. Adalbert, škof 19.00: + Franc PENIČ, obl., + PENIČI in PASARIČI + Elizabeta PUŠNIK, 30. dan za mir in zdravje v družini</p>
<p>SREDA, 21.6., sv. Alojzij Gonzaga, redovnik 7.30: + Alojzija TERBOVC + Matija in Franciška DEŽELAK + Alojz ZALOKAR in žena Amalija</p>
<p>ČETRTEK, 22.6. sv. Janez Fisher in Tomaž More 19.00: + Ivan BALOH, obl. + Marija MLAKAR, 8. dan + Ana HRASTNIK</p>
<p>PETEK, 23.6., SV. SRCE JEZUSOVO 7.30: + Angela DERMOTA 19.00: + Ivanka SKUTELJ, Franciška VIDEČ, + družina POdBREZNIK + Janez KRAŠOVEC</p>
<p>SOBOTA, 24.6., Rojstvo Janeza Krstnika 15.00: blagoslov Lebnovega križa (Ojstro) 19.00: + Franc in Marija LEŠEK za vse rojene otroke</p>
<p>Zahvala za krašenje v juniju vasema Debno in Slivno. V juliju čistita in krasita Jagoče in Tovsto.</p>

MARTINOVA LILIJA

18. junij 2017, leto 9, št.:24

Srce Jezusovo, bodi naše rešenje!

Vabilo na ORATORIJ 2017
od 25. junija do 30. junija

Za prijavo naj starši izpolnijo in podpišejo prijavnico.
Oddajte jo najkasneje do 23. junija 2017 v zakristiji ali
župnišču.

Znameniti laški duhovniški rojak **dr. Janez Belej** je leta 1976 zapisal spomine na prehojeno življensko pot z naslovom *Moja pot k oltarju*. V njih odkriva utrip domačega ognjišča, vero, običaje in navade. Spomini so ohranjeni v rokopisu. Iz bogate vsebine objavljamo v Martinovi liliji določene drobce.

O blagoslovitvi velikonočnih jedil: Okrog štirih popoldne je prišel skozi vas župnik in pri kapelici blagoslovil jedila, ko so jih prinesli tja iz vse okolice. Mama je naložila v velik jerbas klobase, gnajti, hren, pirhe, jabolka, na vrhu pa velik kolač, katerega premer je bil gotovo čez 70 cm. Vse je pokrila z lepim prtom, okrašenim z božjim jagnjetom, in sestra je nesla tako obložen jerbas k blagoslovu.

Dekleta so se za blagoslov prav čedno oblekla in zanje je to bila posebna čast, saj je nekako veljalo, da se bo najlepša tekom leta omožila. Ni čudno, da je vsaka želela biti najlepša. Otroci smo se posebno veselili župnikovega "mimohoda", saj je to pomenilo konec štiridesetdnevnega posta.

Spomini blagoslovitve velikonočnih jedil iz dijaških let: Potem v dijaških letih sem nekajkrat spremljal gospoda župnika po blagoslovu v naši vasi in do podružnične cerkve Marija Gradec, kjer je bil zopet blagoslov velikonočnih jedil. Cerkvica ni daleč od mesta, tako so tudi mestne gospe, mi smo jim pravili "jara gospoda", prišle tja z otroki in prinesle h blagoslovu.

S tem v zvezi se spominjam prav zanimivega dogodka. Do omenjene cerkvice vodijo namreč precej strme stopnice in po blagoslovu se nama je pridružila mestna gospa z otrokom, ki je nosil "blagoslov". Žena je vneto pripovedovala, kako srečna je, da bodo jutri imeli blagoslovljene pirhe, kruh in hren, ki jih je naložila otroku v košarico. Smola pa je hotela, da se je otrok na stopnicah spotaknil, košarica se je pred nami zakotalila po stopnicah in iz nje so priletele lesene igračke, brez vsake zveze z velikonočnim jagnjetom. "Jara gospa" je bila v silni zadregi, župnik pa tudi, saj ni vedel, kaj naj reče.

Velika noč in streljanje s karbidom: Za velikonočne praznike smo precej streljali s karbidom. V postnem

času smo dali na stran vsak dinar in ga namenili za karbid. Še sam ne vem, kdo nas je naučil te vrste streljanja. Kovinske lonce, prazne posode katrana in podobno smo zbirali, in čim večje so bile, tem bolj smo jih bili veseli. Na dno posode je bilo treba napraviti malo luknjo. Potem smo na ravni zemlji napravili jamico, vanjo položili karbid in dolili malo vode, potem pa hitro pokrili s posodo. Po nekaj minutah se je pod posodo nabral plin. Iz primerne razdalje smo približali ogenj luknjici na posodi in to je eksplozija plina pognala visoko v zrak, in čim večja je bila količina plina pod posodo, tem bolj je počilo. Staknili smo celo velik katranov sod, in z njim pokali, da se je vsa vas tresla. Seveda, velike posode so "požrle" dosti karbida, morali smo hraniti s strelivom. Streljati smo začeli v soboto popoldne in potem nadaljevali še v nedeljo ali celo v ponedeljek, če je karbida ostalo. Večkrat smo istočasno "naladali" več posod, in potem eno za drugo prižgali.

Spomin na streljanje s karbidom: Se spominjam, da je prišel iz vasi dober sosed in prosil, naj prenehamo s streljanjem, ker je njegovo malo bolno ženo "vsak strel privzdignil na postelji". Res smo kmalu nehali, pa ne iz usmiljenja do bolnice. Za konec smo "naladali" katranov sod, pa tako močno, da je dno odneslo. Dober sosed je potem dejal, da je zadnji pok ženo kar iz postelje vrgel. Poslej nismo več dejali, "gremo streljat na karbid" ampak "gremo stare babe iz postelje metat".

Neprijetne posledice domá zaradi streljanja s karbidom: Streljanje pa je imelo tudi neprijetne posledice. Niso nas namreč pustili v izbo, ker smo preveč smrdeli po karbidu. Delavna obleka in perilo sta se tako nabrala smrada, da je vsakokrat po praznikih morala sestra vse sprati. Ne vem, kolikokrat so kričali nad nami: "Smrdite kot dihurji!"

Obhajanje velike noči v cerkvi in domá: Na veliko soboto zvečer je bilo vstajenje. Nam je bil ta slovesen in lep obred višek praznikov. Cerkev je bila nabito polna, ko je iz Božjega groba zadonel trikrat župnikov aleluja, kateremu je potem pevski zbor večglasno odgovoril. Župnik je prinesel iz Božjega groba Najsvetejše, močan mož pa je nosil kip od mrtvih vstalega Zveličarja. Pevci

so začeli peti velikonočne pesmi, in vsa cerkev se jim je pridružila. Na koru so "grmele" orgle, v zvoniku so pritrkavali z vsemi zvonovi. To so bili res nepozabni trenutki, srce se je kar širilo od veselja. Procesija z lučkami se je razvila skozi mesto: eni so peli, drugi poslušali glasbo, starejši možje in žene so pa glasno molili častitljivi del rožnega venca. Pesem: Zapojevseselo, o kristjan, veselja tvojega je dan, je kot čisti studenec privrela iz vernih src.

Domov smo se vračali pozno zvečer, luna in prižgane sveče so nam osvetlile pot.

Na velikonočno nedeljo ni bilo pridige, župnik je samo na kratko voščil, kakor za božič, vesele praznike. Po sv. maši smo voščili sorodnikom, prijateljem in znancem, nakar smo hiteli domov, kjer nas je čakal "žegen". Na pogrnjeni mizi je bil kolač, potice, gnjat, pirhi, klobase in hren. Če oče ni imel ta dan službe, česar smo bili otroci prav posebno veseli, je on narezal gnajti in hrena, mama pa kolača in kruha. Vsega je bilo v obilju, prav tako na velikonočni ponedeljek. Po praznikih smo se kar težko zopet navadili na zmesni kruh, krompir in kisl zelje.

O kolinah: Prav posebno lepe spomine imam na domači praznik ali kolino. V mladih letih smo se tega dne prav posebno veselili. Ne da bi želeli smrt našim rejenim prašičem. Nasprotno, misel na njihovo nasilno in kruto smrt, je nekako grenila pričakovanje na veseli dan.

O ravnanju z domačimi živalmi: Morem reči, da smo domače živali imeli zelo radi, jih skrbno krmili in nikdar preteпали. Delavno živino je bilo sicer treba preganjati z bičem, pa je bilo le bolj pretenje. Oče je pa živino tako razvadil, da je počivala po vsakem drugem koraku, čeprav je voz bil malo obložen. Če sem bil sam pri vpreženi živini, sem ji že izbil iz glave prepogosto počivanje, vendar me je oče hitro pokaral: "Si surov, kot mesar z živino".

O svinjskem mesu in govedini: Svinjsko meso smo pa imeli zelo radi, menda tudi zato, ker drugega nismo poznali. Govedine skoraj nikoli nismo kupili, ker pač ni bilo denarja. (prihodnjič nadaljevanje)